

Portugalus Gimnazijoje sužavėjo kabinetai ir muzikos pamoka, nustebino skambučiai ir ramybė

Mokyklos visame pasaulyje labai skirtingos. Štai, pavyzdžiui, visą šią savaitę Palangos senojoje gimnazijoje viešėjusius portugalus stebino kabinetinė sistema, dukart trumpesnės pamokos, skambučiai į pamoką ir krūvos mokinių vadovėlių, sąsiuvinų bei užrašų knygučių. „Tai keista“, – taip apie mūsų mokymosi priemones atsiliepė vienas septyniolikmetis portugalas.

Į mūsų Gimnaziją neatvyko visi norintys. Portugalai šiai kelionei skelbė konkursą. Ir taip 8 laimėtojai vienuoliktokai, lydimi dviejų pedagogų, šį pirmadienį, gegužės 15 d., atsidūrė mūsų mokykloje.

Svečiai kartu su mūsų gimnazistais trečiokais bei antrokaus mokėsi matematikos, biologijos (su mokytoja Daiva Urbštie) ir muzikos (su mokytoju Augustinu Užkuratu) ir anglų kalbos. Mūsų anglistės Audra Kaklienė ir Aušrinė Janušienė kuravo visą projektą.

Portugalai susitiko ir su Gimnazijos Parlamentu, aplankė Kuršių neriją.

Svečių vienų nepaliko ir visur juos lydėjo būrelis Gimnazijos trečiokų: Matas Junčys, Egita Kaubrytė, Kristupas Barauskas, Ema Petrulevičiūtė, Ugnė Saulė Grigas, Laurynas Palubinskas, Adomas Mikalauskas, Arminas Šnekutis, Meda Matulionytė.

Bendraamžius iš Portugalijos Núria Filipa Abreu Bitara, Sara Rodrigues Alves, Diogo Manuel Pereira Soares, Alexandre Barbosa Costa, Antonio Cruz, Anabela Pereira Sousa, Nuno Barreiro No-

gueira, Daniela Araújo pakalbino ir jaunieji Gimnazijos žurnalistai – 1 G klasės mokinės Julija Jucevičiūtė, Rusnė Klinkevičiūtė ir 2A klasės mokinys Elonas Sinušas.

Kokį išpūdį Jums paliko mūsų Gimnazija? Kas labiausiai patiko?

Núria: viskas. Man labai patinka jūsų mokykla. Ji labai graži ir žmogiška. Labiausiai patiko muzikos pamoka – labai ji patiko. Mokytojas labai kietas, labai linksmas.

Sara: kol kas (iki trečiadienio pietų – aut. pastaba) man labai patiko muzikos pamoka. Ji buvo nuostabi, nuostabi, nuostabi, nuostabi. Bet visi šios mokyklos mokiniai yra labai geri, labai paslaugūs. Mes čia buvome labai maloniai sutikti. Ir man labai viskas patinka.

Diogo (galvoja): man viskas patiko, spėju. Jūsų Gimnazija iš esmės yra, kaip mūsų mokykla. Jūs turite daugiau pertraukų tarp pamokų, ir tai yra gerai, nes tu tada... nežinau, kaip pasakyti, nepavargsti. Ir tai gerai. Man čia dar patinka mokiniai, jie turi gerą vaibą (nusi-juokia). Jeigu tu keliauji į Ispaniją ar... nežinau, į kokią nors portugalų mokyklą, jie... tyčiojasi iš tavęs visą laiką. Tai – pats pirmas žingsnis mokykloje. Čia – ne, čia yra taikiau.

Alexandre: man patiko jūsų kiamas, nes jis kitoks negu Portugalijoje. Portugalijoje kitaip mokaisi. Ir šie kabinetai yra kitokie negu Portugalijoje – jūs turite mokytojo vardą prie durų. Ir manau, jog tai labai gražu. Portugalijoje mokytojai neturi kabinetų. Kabinetuose dirba skirtingi mokytojai.

Antonio: labai didelė mokykla. Man patinka, jog turite stalo teniso stalus ir galite jį žaisti. Iš turėtų

pamokų labiausiai patiko muzika, grojome būgnais.

Anabela: man patiko išbandyti jūsų tradicinius patiekalus valgykloje. Kai kurie buvo gana neįprasti, nors daugelis jų man patiko. Taip pat norėjau sužinoti, koks čia išsilavinimas, kaip jis čia. Pavyzdžiui, kad gali ateiti į kitą mokyklą (Gimnaziją) mokytis nuo pirmos klasės. Buvo įdomu tai sužinoti. Jūs turite didesnes pertraukas nei mes, ir jos daug geresnės.

Daniela: jūs (tos pačios klasės mokiniai) turite skirtingas pamokas. Mes Portugalijoje negalime pasirinkti, ką mokytis, kaip jūs. Manau, kad tai įdomu, ką jūs darote, ir tai gerai. Jūs turite galimybę pasirinkti pagal savo ateities planus.

Nuno: man labai patinka šios mokyklos ir pamokų atmosfera... Dar man patinka, kad visi mokytojai turi savo kabinetus ir kiekvienas kabinetas sumodeliuotas pagal jame dirbančio mokytojo skonį. Ir mokytojai, ir mokiniai atrodo labai draugiški. Taip pat jūsų kitoks mokymosi stilius – tai man labai patiko.

Ar yra kas nepatinka?

Antonio: šiek tiek nepatinka maistas. Jis kitoks nei pas mus.

Anabela: hm... man nepatiko tas faktas, kad jūs – ne viena klasė. Portugalijoje mes turime vieną klasę ir mes visi toje pačioje klasėje (pavyzdžiui, mano klasėje mūsų yra aštuoniolika) einame į tas pačias pamokas. Aš užjaučiu, kad jūs neturite to (3 ir 4 gimnazistų klasės – aut. pastaba). Tai gali būti labai gerai, nes taptumėte artimesni.

Daniela: man viskas čia patinka, išskyrus maistą. Jis gana neįpras-

tas.

Kas labiausiai nustebino? Kuo mūsų Gimnazija skiriasi nuo Jūsų mokyklos?

Núria: kas nustebino? Nežinau (galvoja). Viskas labai arti ir... Kas nustebino – žmonės labai šalti. Labai rimti, ir tai mane labai nustebino.

Anabela: galbūt maistas? Taip, manau, maistas. Jis labai skiriasi nuo mūsų. Ir dar tas faktas, kad jūs neturite vienos klasės, o jūsų mokytojai turi kabinetus. Portugalijoje mokiniai turi kabinetus, o mokytojai turi eiti pas juos ir jie visą laiką keičiasi tarp kabinetų, kurios yra kitų klasių mokinių. Tai čia pagrindinis skirtumas.

Sara: manau, jog mokykla, pats mokymosi metodas, kurį naudojate, labai skiriasi nuo mūsų. Čia tu turi 45 minutes, tada pertrauką, tada vėl 45 minutes pamokos, o mes turime kažkur 90 minučių vientisą pamo-

ką be pertraukų. Ir mūsų mokymosi būdas yra sudėtingesnis. Man labai patiko jūsų mokymosi stilius. Portugalijoje pamokos prasideda 8.30 val. ir tęsiasi iki 17 val.

Diogo: (galvoja) vienas kabinetas mokytoji, nes mano šalyje ne mokytojas turi kabinetą, o mokiniai. Mokytojai vaikščioja iš klasės į klasę. Čia – ne, čia mokiniai vaikšto.

Alexandre: mane labiausiai nustebino miestas – jis gražus, didesnis negu mūsų. Ir gamta, žmonės tenai laisvai elgiasi su nepažįstamais – gražu. Miestas kitoks nei mūsų.

Antonio: skiriasi pačios klasės. Skiriasi dalykai, kurių mokomės, bet kitų didelių skirtumų nėra.

Nuno: manau, kad mes daug daugiau naudojame technologijų, išmaniųjų priemonių. Čia galime lengvai pastebėti skirtumą, kad

(Nukelta į 8-9 psl.)

Palangos gimnazistai turėjo galimybę anglų kalbos mokytis kartu su portugalais.

Visą savaitę Palangos senojoje gimnazijoje viešėjusiems portugalams draugią palaike būrelis mūsų gimnazistų.

Svečiai nebuvo vien stebėtojai. Kelias matematikos pamokas mūsų Gimnazijoje vedė ir matematikos mokytojas Dinis António Sá Fernandes Pereira.

Portugalus Gimnazijoje sužavėjo kabinetai ir

Biologijos pamokoje.

Pažintis su biotechnologijų laboratorija.

Pirmokė Rusnė Klinkevičiūtė kalbina viešnią iš Portugalijos mokinių Daniela Araújo.

(Atkelta iš 7 psl.)

kiekvienas mokinys nešiojasi daug vadovėlių, užrašų knygučių ir panašiai. Man tai truputį keista. Kai kurie mokytojai kitaip dirba, nei mūsų mokykloje. Pavyzdžiui, per biologiją šiandien darėme eksperimentus, bet mūsų mokykloje mes jų dažniausiai nevykdome, bent jau su mano mokytoja.

Daniela: kaip ir prieš tai sakiau, didžiausias skirtumas yra pamokos. Taip pat mane nustebino skambučiai. Mes neturime jokių skambučių į pamoką. Mes tik žinome laiką ir ateiname. Ir šioje mokykloje mokytojai labai atsargūs su savo mokiniais. Nežinau, kaip pasakyti – labai atsargiai kalba, sunku tai paaiškinti. Norėčiau čia mokytis (*juokiasi*). Taip, čia viskas kitaip, mes tą žinome, bet jūs turite daugiau laiko. Portugalijoje pamokos vyksta nuo pusės devynių ryto iki penktos vakaro. Visa diena mokykloje. Tai gana sunku, ir mes dienos pabaigoje esame labai pavargę. O čia jūs turite pamokas nuo aštuntos ryto iki apytiksliai trečios vakaro. Norėčiau čia ilgiau pasilikti... Čia labai geras miestelis, man patinka.

Kokia pamoka mūsų Gimnazijoje labiausiai patiko? Kodėl?

Anabela: geriausia buvo muzika, nes ji buvo labai dinamiška. Galėjome groti būgnais ir barškučiais, bet šiaip visos pamokos buvo dinamiškos. Galiu pastebėti, kad jūsų mokytojai labai stengėsi, kad mes gerai jaustumės – ir tai buvo labai miela. Aš labai dėkinga už tai.

Nuno: na, man, ko gero, labiausiai patiko anglų kalbos pamoka arba biologija. Muzika irgi nebu-

vo bloga, bet mes irgi mokomės muzikos. Taigi, čia nebuvo nieko naujo, bet vis tiek linksma ir dinamiška. Manau, anglų kalbos pamoka geriausia, nes tai mano mėgstamiausia pamoka ir mano mokykloje. Kaip ir minėjau prieš tai, man labai patinka jūsų mokytojai ir mokiniai. Jie draugiški ir atsivėrė labai greitai, kas mane nustebino. Prieš atvykdamas maniau, kad jie nebus tokie draugiški, bet buvau neteisus.

Daniela: manau, muzikos pamoka... Taip, man ji labiausiai patiko.

Ką manote apie tai, kad mokykloje dėvime uniformas? Ar jūs jas turite?

Anabela: Portugalijoje mes nevilkime uniformų. Manau, kad tai gera idėja – uniformos, nes tada visi yra lygūs. Tuomet dėl savo rūbų nesijaustumė geresni ar prasčiau už kitus, ir tai labai gerai.

Nuno: uniformos man atrodo kaip įdomi idėja, nes įgeigu tu ją dėvi, iš tavęs negali niekas tyčiotis dėl tavo rūbų, bet taip pat nematau, kad jos gerai. Juk iš tiesų visi yra lygūs ir nėra tiek daug skirtumų, tai tiek. Mes jų neturime.

Ar iki šiol buvote ką nors girdėję apie Lietuvą?

Núria: taip, buvau girdėjęs iš futbolo rungtynių.

Sara: taip, nes mano sesuo irgi važiavo į Lietuvą pagal „Erasmus“ projektą ir labai gražiai kalbėjo apie šią šalį.

Diogo: taip... per krepšinį. Man labai patinka krepšinis ir aš daug žiūriu NBA. Ir esu didelis Domanato Sabonio gerbėjas. Tad taip, buvau girdėjęs apie Lietuvą.

Alexandre: esu girdėjęs dėl... karo. Bet dabar yra pirmas kartas, kaip aš čia, ir man labai patinka

Svečiai supažindinti ir su lietuviškuoju auksu

muzikos pamoka, nustebino skambučiai ir ramybė

Lietuva. Ji labai skiriasi nuo Portugalijos.

O ką apie Gimnaziją ir mūsų miestą galvoja Portugalijos pedagogai? Mūsų gimnazistė J. Jucevičiūtė pakalbino anglų kalbos mokytoją Catarina Alexandra Rocha bei matematikos mokytoją Dinis António Sá Fernandes Pereira.

Ar galėtumėte šiek tiek papasakoti apie šį „Erasmus“ projektą, kuriame dalyvaudami ir atvykote pas mus?

Catarina: šis „Erasmus“ projektas „Digital Innovation in AEPC“ skirtas skaitmeninėms inovacijoms. Savo mokykloje naudojame daug išmaniųjų technologijų ir visad stengiamės būti kuo inovatyvesni – visuose mūsų mokyklos kabinetuose yra kompiuteriai, projektoriai. Šiais mokslo metais turėjome tris savaites (vieną – pirmame trimestre, antrą – antrame ir trečią – dabar), kai visai nesinaudojome vadovėliais. Pavyzdžiui, praėjusią savaitę mokiniai į mokyklą nesinešė vadovėlių, tik savo nešiojamuosius kompiuterius. Kiekvienam mokytojui ir mokiniui mokykla paskolina kompiuterį, kurį jie gali naudoti mokymui(si).

Kokie Jūsų pirmieji išpūdžiai apie mūsų mokyklą?

Catarina: čia labai švaru. Manau, jog mokiniai elgiasi drausmingai ir gerai. Man patinka aplinka, nes mūsų mokykloje labai triukšminga: triukšmauja mokiniai, o čia labai ramu. Atrodo, jog aš labai mėgaučiausi mokytojos darbu čia (*juokiasi*).

Dinis: malonūs žmonės čia. Pastebėjau, kad mokiniai pamokose visad dėmesingi, klausosi mokytojo.

Palyginkime mūsų Gimnaziją

su Jūsų mokykla. Kokius pagrindinius skirtumus pastebite?

Catarina: visų pirma, jūsų mokytojai turi savo kabinetus, tad mokiniai vaikšto po juos. Mūsų mokykloje mokiniai turi savo klases, todėl mokytojai laksto iš vienos klasės į kitą. Tai labai nepatogu mokytojams. Kitas skirtumas, kad mokiniai mūsų mokyklose negali patys rinktis, kokių dalykų mokysis – visi dalykai yra privalomi. Mokiniai gali rinktis tik kursą, pavyzdžiui, humanitarinių mokslų, kuriame jie mokosi literatūros, geografijos, portugalų ir anglų bei kitos užsienio kalbos. Tačiau jie negali rinktis, pavyzdžiui, tarp geografijos ir istorijos. Abu dalykai yra privalomi.

Dinis: mūsų mokyklose ne mokytojai, o mokiniai turi savo kabinetus. Aš nemėgstu tokios sistemos. Tai yra pirmas kartas, kai matau kitokią sistemą. Manau, kad grįžęs į savo mokyklą direktorei pasiūlysiu išmėginti jūsų metodą. Man jis patinka, nes mokytojai gali patogiai laikyti mokymo priemones savo klasėse.

Kodėl kažkada nusprendėte tapti mokytoju?

Dinis: tapti mokytoju (*juokiasi*)? Nes aš myliu matematiką. Kai buvau mokynys, mokiausi pradinėje mokykloje, mes turėjome puikiai matematiką mokančių mokinių. Vėliau nusprendžiau ją studijuoti universitete. Mano pirmasis darbas buvo programuotojo, dirbau didelėje kompanijoje, tačiau man tai nepatiko, nes mėgstu bendrauti su vaikais, mokiniais. Džiaugiuosi savo darbu dabar, nes myliu matematiką (*šypsosi*).

Ar jau turėjote šansą patyrinėti Palangą? Ką įdomaus atradote

(pokalbis vyko trečiadienį priešpiet – aut. pastaba)?

Catarina: truputėlį. Vakar keliavome prie jūros. Buvo gera pasivaikščioti promenada. Ėjome ant Palangos tilto, tačiau buvo labai labai šalta ir labai labai vėjuota.

Dinis: kol kas spėjome pamatyti tik promenados gatvę, einančią link jūros. Deja, neturime daug laisvo laiko tyrinėjimui. Kadangi Lietuvos ir Portugalijos laikas skiriasi dvejomis valandomis, labai pavargstame ir turime pailsėti.

Ar paragavote lietuviško tradicinio maisto?

Dinis: taip, tradicinės jūsų duonos, to didelio pyrago – šakočio. Patiko. Taip pat valgiau tradicinės sriubos – šaltibarščių – buvo labai skanu.

Prieš atvykdami pas mus ar turėjote kokių nors lūkesčių dėl Gimnazijos ar Lietuvos?

Catarina: prisipažinsiu, jog aš jau žinojau apie Lietuvą, nes turiu draugą, kuris vedė lietuvę merginą iš Kauno. Prieš maždaug dvidešimt metų lankiausi Lietuvoje jų vestuvėse. Taigi, daugiau ar mažiau žinojau, kokia Lietuva yra. O kalbant apie mokyklą, neturėjau jokių lūkesčių. Kai neturi jokių išankstinių lūkesčių, viskas būna gerai.

Dinis: žinojau, jog tai jauna šalis, kuri devyniasdešimtaisiais paliko Sovietų Sąjungą. Pastebėjau, jog žmonės čia yra plačių pažiūrų, atviri idėjoms, nesuvaržyti. Tai labai gerai.

Ačiū už pokalbį ir gero kelio į namus.

Straipsnį kartu su gimnazistais parengė lietuvių kalbos mokytoja Ligita Simušienė

Gimnazijos sporto salėje.

bei jo unikaliomis savybėmis – aplankytos Gintaro dirbtuvės.

Bendraamžį portugalą šnekina antroklas Elonas Sinušas.